

Larsen-Ledet (RV):

Jeg vil godt meddele, at jeg stemmer imod forslaget om at indføre en gødningsafgift. Jeg opfatter forslaget som en produktionsafgift, der ikke får nogen som helst miljømæssig effekt. Jeg havde hellere set, at man i folketinget havde registreret det tilsagn, der er kommet fra landbruget om, at man over en kort årrække ved en ny og sikrere rådgivning af landmændene kunne sænke forbruget med over 10 pct. Ansvarlighed og frivillighed vil efter min opfattelse give miljømæssig effekt.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal gøre det relativt kort af én væsentlig grund, nemlig den, at jeg ikke synes, debatten er blevet tilført mange nye synspunkter, for ikke at sige nogen som helst. Derfor skal jeg kun komme med nogle enkelte bemærkninger til noget af det, der er blevet sagt.

Det første er spørgsmålet om finansiering. Det er faktisk også en gentagelse, men det er åbenbart nødvendigt, siden det skal siges ti gange, før det trænger ind. Allerede ved behandlingen af NPO-handlingsplanen den 31. maj 1985 efterlyste jeg en finansiering. Den er ikke kommet før i dag. Det synes jeg også at man i hele denne sammenhæng skal bemærke: et forligsparti står altså ikke fuldstændig tilfældigt på talerstolen og efterlyser en finansiering og så bare ser passivt til, når den ikke kommer.

Det andet er det, der er blevet sagt om, at afgiften ikke har nogen betydning for miljøet. Nej, det, der virkelig ville have haft betydning for miljøet – det vil jeg gerne medgive – det var, hvis afgiften havde været 6 kr. pr. kg. Havde det været en mere acceptabel løsning? I hvert fald havde vi måske så fået en betydelig mere interessant debat.

Det tredje, jeg gerne vil sige, er noget om bemærkningerne til lovforslaget. Nu vil jeg i øvrigt sige, at det ikke er et forslag, vi selv har siddet og fiddlet med, det ved hr. Sønderby og andre jo udmærket godt, det er et forslag, der teknisk er lavet i regeringens kontorer, og i al fairness har vi altså heller ikke gjort noget ved bemærkningerne, alene af den grund, at det skulle gå hurtigt.

Men jeg tror da også, det er rigtigt, at vi må forvente, at der sker en vis reduktion af forbruget. Det er jo selvfølgelig, fordi der

arbejdes med spørgsmålet, og også fordi prisforholdene ændrer sig. De betragtninger, der gør sig gældende, er jo nogle økonomiske betragtninger og ikke det, som vi mener er væsentligt, nogle økologiske betragtninger.

Vi har altså villet sige: det kan da godt være, at forbruget går lidt ned – og hvad så? Det afgørende har været, at vi skulle have miljøstøtteleven finansieret, og det har altså ikke været muligt for os at få nogen forslag frem før nu, og det må siges at være for sent. Så enkelt er det. Det er altså ikke, fordi regeringen og regeringspartierne ikke har fået det at vide i tide.

Så vil jeg godt lige komme med et par bemærkninger om dette med mismodet. Der skal åbenbart ikke ret meget til, ikke fordi jeg skal underkende betydningen af millionbeløb, men jeg forstår altså, at hvis man gør den mindste smule, så bliver landbruget så mismodigt, at det fuldstændig opgiver. Jeg må selvfølgelig indrømme, at det er trist, hvis der ikke skal mere til, men jeg tror altså ikke rigtig, vi kan acceptere som udgangspunkt for de forslag, vi skal lave, at folk bliver grebet af mismod. Vi må hellere se på, om der er nogenlunde rimelighed i det, vi i øvrigt laver, og det mener jeg der er, hvis vi kigger på den lovgivning, vi i øvrigt – også i samarbejde med regeringen – har måttet indføre forskellige steder.

Så er der et lille spørgsmål til hr. Dohrmann, nu, hvor hr. Dohrmann alligevel har sat sig herop. Jeg er lidt interesseret i, hvad det var for noget, hr. Dohrmann mente, venstre skulle have gjort over for det radikale venstre i denne sammenhæng. Det vil jeg da egentlig gerne have belyst.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

På det stillede spørgsmål skal jeg svare, at vi har set udtalelser i dagspressen om, at nogle venstrefolk i hvert fald gav udtryk for – om de mente det, kan jeg selvfølgelig ikke svare på – at man nu skulle sætte grænsen over for det radikale venstre, når de begyndte at tilslutte sig forslag af denne karakter.

Men i øvrigt synes jeg, fru Lone Dybkjær udtalelser kunne tolkes derhen, at der efter fru Lone Dybkjær opfattelse var en manglende velvilje hos regeringspartierne. Så vidt jeg kan se, opererer man med et provenu på